भौमोऽत्रिः।इन्द्राग्नी। अनुष्टुप् ६ विराद्द्वां।

प्र वौ मुहे मृतयौ यन्तु विष्णवि मुरुत्वेते गिरिजा एवयामरुत्।

प्र राधीय प्रयज्यवे सुखाद्ये तवसे भुन्ददिष्टये धुनिव्रताय रावसे॥ ५.०८७.०१ 🧄

एवयामरुत्- मरुदुपासकस्य। गिरिजाः- मन्त्राः। मतयः। मरुत्वते- प्राणेशाय। विष्णवे-सर्वव्यापिने परमात्मने। महे- महते। प्र यन्तु- प्रगच्छन्तु। शर्धाय- बिलने। प्रयज्यवे- पूज्याय दानशीलाय। सुखादये- शोभनाभरणाय। तवसे- शिक्तमते। भन्दिदृष्टये- स्तुतिरूपेष्टये। धुनिव्रताय- कम्पनियितिसम्पन्नाय। शवसे- गमनवते मरुद्गणाय मतयो यन्तु॥१॥

प्र ये जाता मिहिना ये च नु स्वयं प्र विद्यना बुवत एवयामरुत्।

कत्वा तद्वी मरुतो नाधृषे शवी दाना महा तदेषामधृष्टासो नाद्रयः॥ ५.०८७.०२

ये। महिना- माहात्म्येन। प्र जाताः- उद्भूताः। ये। च। स्वयम्- स्वतः। विद्मना- ज्ञानेन। प्रजाताः। तान्। एवयामरुत्- मरुदुपासकः। ब्रुवते- स्तौति। वः- युष्माकम्। तत्। शवः- बलम्। कृत्वा- कस्यापि कर्मणा। नाधृषे- आधर्षणीयं न भवति। एषाम्- एतेषां भवताम्। तद्वलम्। दाना- दानेन। मह्ना- महिम्नोपेतम्। अधृष्टासः- अधृष्याः। अद्रयः- पर्वताः। न- इव भवथ॥२॥

प्र ये दिवो बृह्तः श्रीण्वरे गिरा सुशुक्रानः सुभ्वे एव्यामरुत्।

न येषामिरी सुधस्थ ईष्ट आँ अग्नयो न स्वविद्युतः प्र स्युन्द्रासो धुनीनाम्॥ ५.०८७.०३

ये। बृहतः- महतः। दिवः- नभसः। प्र- प्रकर्षेण। शृण्विरे- श्रूयन्ते। तान्। एवयामरुत्-मरुदुपासकः। गिरा- वाचा स्तुतवान्। सुशुक्वानः- ते सुशक्ताः। सुभ्वः- शोभनभावनाः। येषाम्-मरुताम्। सधस्थे- स्थाने। ईरी- प्रेरिता। न। ईष्टे- न ईशते। स्विवद्युतः- स्वप्रकाशाः। धुनीनाम्-अपाम्। प्र- प्रकर्षेण। स्पन्द्रासः- चालकाः। अग्नयः। न- इव भवन्ति॥३॥

स चंक्रमे महतो निर्रुरुकुमः समानस्मात्सदेस एव्यामरुत्।

यदायुक्त त्मना स्वाद्धि ष्णुभिर्विष्पर्धसो विमहसो जिगति शेवृधो नृभिः॥ ५.०८७.०४

सः- असौ मरुद्गणः। महतः- बृहतः। समानस्मात् सद्सः- सहस्थानात्। उरुक्रमः- विस्तीर्णक्रमणः। निः - निरगच्छत्। यदा। एवयामरुत्- मरुदुपासकः। स्वात्- स्वकीयात् स्थानात्। स्नुभिः- गन्तृभिः। नृभिः- स्ववीरैः। अयुक्त- युक्तो भवति। तदा। तमना- स्वतः। मरुतः। विस्पर्धसः- स्पर्धारहिताः। विमहसः- महात्मानः। शेवृधः- सुखवर्धकाः। जिगाति- निर्गच्छिन्ति॥४॥

स्वनो न वोऽमेवान्नेजयद्वृषां त्वेषो ययिस्तविष एवयामरुत्।

येना सहन्त ऋञ्जत स्वरौचिषः स्थारेश्मानो हिर्ण्ययोः स्वायुधासे इष्मिणेः॥ ५.०८७.०५

येन । सहन्तः- सहनशीलाः । स्वरोचिषः- स्वप्रकाशाः । स्थारश्मानः- स्थिररश्मयः । हिरण्ययाः-दीप्ताः । स्वायुधासः- शोभनप्रहरणाः । इष्मिणः- गतिमन्तो मरुतो भवन्तः । ऋञ्जते- प्रसाधयन्ति । वः- युष्माकम् । स्वनः- स शब्दः । न- सम्प्रति । वृषा- वर्षकः । त्वेषः- दीप्तः । यिगः- गन्ता । तविषः- शक्तिमान् । एवयामरुत्- मरुदुपासकम् । अमवान्- बलवान् । रेजयत्- कम्पयित ॥५॥

अपारो वौ महिमा वृद्धशवसस्त्वेषं शवौऽवत्वेवयामरुत्।

स्थातारो हि प्रसितौ संदृशि स्थन ते ने उरुष्यता निदः शुंशुकांसो नाग्नर्यः॥ ५.०८७.०६

वः- युष्माकम्। महिमा। अपारः- अनवधिकः। वृद्धशवसः- वृद्धबलाः। त्वेषम्- युष्माकं दीप्तम्। शवः- बलम्। एवयामरुत्- मरुदुपासकम्। अवतु- रक्षतु। प्रसितौ- देशबन्धकरे। संदृशि- सन्दर्शने ध्याने। स्थातारः- तिष्ठन्तः। हि- खलु। स्थन- भवथ। ते। निदः- निन्दातः। नः- अस्मान्। उरुष्यत- रक्षत। शुशुक्वांसः- शक्ताः। अग्नयः। न- इव भवथ॥६॥

ते रुद्रासः सुमेखा अग्नयो यथा तुविद्युम्ना अवन्त्वेवयामेरुत्। दीर्घं पृथु पेत्रथे सद्म पार्थिवं येषामज्मेष्वा महः रार्धांस्यद्भृतैनसाम्॥ ५.०८७.०७ ते- अमी। रुद्रासः- द्रवन्तः। सुमखाः- शोभनयज्ञाः। अग्नयो यथा- पावका इव। स्थः। तुविद्युम्नाः- प्रभूतदीप्तिमन्तः। एवयामरुत्- मरुदुपासकम्। अवन्ति- रक्षन्ति। दीर्घं- आयतम्। पृथु- विस्तीर्णम्। पार्थिवम्- अन्तरिक्षसम्बन्धि। सद्म- सदनम्। पप्रथे- प्रख्यातमभूत्। अद्भुतैनसाम्- अनघानाम्। येषाम्। अज्मेषु- गतिषु। महः- महान्ति। शर्धांसि- बलानि विराजन्ते॥७॥

अद्वेषो नौ मरुतो गातुमेतेन श्रोता हवं जिर्तुरेवयामरुत्।

विष्णोर्महः समन्यवो युयोतन् स्मद्रथ्यो३ न दंसनाप् द्वेषांसि सनुतः॥ ५.०८७.०८

अद्वेषः- द्वेषरिहताः।मरुतः। नः- अस्माकम्। गातुम्- मार्गम्। एतन- आगच्छत। जिरतुः- स्तोतुः। एवयामरुत्- मरुदुपासकस्य। हवम्- आह्वानम्। श्रोत- शृणुत। महः- महात्मनः। विष्णोः- सर्वव्यापिनः परमात्मनः। समन्यवः- समानमननशीलाः। स्मत्- प्रशस्ताः। रथ्यो न- महारथा इव। सनुतः- अन्तर्हितानि। द्वेषांसि- द्वेषभावनानि। दंसना- दर्शनेन। अप युयोतन- पृथक्करुत॥८॥

गन्ता नो युइं यीज्ञयाः सुशमि श्रोता हर्वमर्क्ष एवयामरुत्।

ज्येष्ठांसो न पर्वतासो व्योमिन यूयं तस्य प्रचेतसः स्यातं दुर्धर्तवो निदः॥ ५.०८७.०९

नः- अस्माकम् । यज्ञं प्रति । गन्ता- आगच्छत । अरक्षः- अक्रूराः । यज्ञियाः- हे पूजादानशीलाः । एवयामरुत्- मरुदुपासकस्य । हवम्- आह्वानम् । श्रोत- शृणुत । व्योमिन- आकाशे । ज्येष्ठासः पर्वता न- मुख्या मेघा इव भवथ । यूयम् । तस्य- निन्दकं निन्दावृत्तिं वा । प्रचेतसः- जानन्तः । निदः- निन्दकस्य निन्दावृत्तेर्वा । दुर्धर्तवः- दुर्धराः । स्यात- भवत ॥९॥